

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/177/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215086
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712215086.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom **z a m i e t a**.

Odporkyni náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 17. 09. 2012, ktorý bol doručený súdu dňa 27. 09. 2012 domáhal voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorým bol Okresný súd Zvolen. V návrhu uviedol, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa § 38 a nasl. Zákona č. 233/1995 Z.z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6750035 dlžníkom: Vjačeslav Jevčín, „nar. 09. 03. 1976“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: „EX 8536/2008“. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky efektívne a účinne predložil jeho návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému súdu, ktorým bol Okresný súd Zvolen (ďalej len „Exekučný súd“) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01. 06. 2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci, v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011, súd preskúma žiadosť o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Na tomto mieste je potrebné upozorniť na skutočnosť, že on disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 06. 02. 2009 a to rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac 7 mesiacov). Doplnil, že na označenie exekučnej veci používa všetky informácie, ktoré má k dispozícii a ktoré pozná. Exekučný súd mu totiž neoznámil spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde. Nesprávny úradný postup Exekučného súdu charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na jeho strane. Opísaný postup Exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala Exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Ďalej upozornil na to, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a prinútil porušovateľa, teda Exekučný súd k vydaniu rozhodnutia. Podotkol, že nečinnosť Exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával Exekučný súd vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa počas exekučného konania on nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Preto si z dôvodu nesprávneho úradného postupu Exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, pričom majetková škoda v sume 125,- Eur (na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- Eur, na administratívne spracovanie textových urgencií adresovaných Exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných Exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaným a kontrolou stavu konania na Exekučnom súde 15,- Eur). Súčasne si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 404,- Eur (55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti Exekučného súdu a to na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu SR, špecifikovanej v žalobe, teda 660,- Eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac). Pred podaním návrhu na súd postupoval podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., a písomnou žiadosťou požiadal odporkyňu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporkyňa na jeho žiadosť pozitívne nereagovala, preto podal voči nej návrh na súd. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Uznesením č.k. 14C/177/2012-15 zo dňa 19. 02. 2013 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 14C/177/2012, 14C/178/2012, 14C/179/2012, 14C/180/2012, 14C/181/2012, 14C/185/2012, 14C/192/2012, 14C/193/2012, 14C/194/2012, 14C/195/2012, 14C/197/2012, 14C/196/2012, 14C/198/2012, s tým, že konanie sa bude ďalej viesť pod spoločnou spisovou značkou sp. zn. 14C/177/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 03. 2013.

Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 08. 07. 2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 12. 07. 2013 k spojeným návrhom (ďalej len „návrh“) uviedla, že návrh považuje za právne neopodstatnený, žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania a to z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. K návrhu vzniesla procesné námietky v tom, že síce navrhovateľ uviedol v návrhu časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné

bremeno znáša sám. Predovšetkým zdôraznila, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou Exekučného súdu, keď uviedla príkladom rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 211/2012, sp. zn. IV.ÚS 366/2012, sp. zn. IV.ÚS 374/2012. Ďalej poukázala na to, že okrem toho, kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. V tomto smere navrhla konajúcemu súdu aplikáciu § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Na toto zákonné ustanovenie poukázala aj z dôvodu, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, v prvom rade je potrebné poznamenať, že navrhovateľ v návrhu neuvádza, aké kroky podnikal na odstránenie neželaného stavu. V druhom rade má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23. 04. 2012 jej boli doručené prvé žiadosti zo strany navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23. 04. 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27. 09. 2012 boli okresnému súdu doručené návrhy na náhradu škody je zrejme, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 514/2003 Z.z.“), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z citovaných ustanovení tohto zákona vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2Cz 38/76, uverejnené pod publikačným číslom R 28/1978). Preto má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Odporkyňa ďalej informovala súd, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, Ministerstvu spravodlivosti SR bola doručená len všeobecná odpoveď, kde navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy (ústavné sťažnosti), ani nedoplnil doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, jeho insolvenčiu, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. V celku navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný. Nesprávny úradný postup navrhovateľ v návrhu špecifikuje ako nevydanie rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote (teda zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia po 15 dňovej lehote) a vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok (zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie). Teda ide o dva namietané nesprávne úradné postupy. Čo sa týka nesprávneho úradného postupu, ktorým má byť zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely Zákona č. 514/2003 Z.z. Pojem „nesprávny úradný postup“ nemá legálnu definíciu, v súlade s rozhodovacou praxou súdov ho možno vymedziť ako „porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, alebo s ňou nesúvisí - našiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 24/2004 uverejnený pod publikačným číslom 23/2011). Teda akýkoľvek postup súdu (zahrňujúci napríklad právne posúdenie vecí, záver o tom, že je oprávnený preskúmať exekučný titul, zistenie skutkového stavu, výber, aplikácia a interpretácia zvolených právnych noriem na skutkový stav), ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným „nesprávnym úradným postupom“ na účely Zákona č. 514/2003

Z.z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradnom postupom je preto vylúčená. Z navrhovateľom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Totiž podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01. 06. 2011, súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Predmetné rozhodnutia okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Pokiaľ navrhovateľ uviedol, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal „opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dluhu“, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 03. 03. 2011 č.k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. 10. 2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. 09. 2011 sp. zn. 3Mcdo 11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. 03. 2011 sp. zn.5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Podľa názoru Ústavného súdu, pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania no návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní), potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny. K nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote považovala za nevyhnutné v prvom rade poukázať na tú skutočnosť, že so samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15 dňová lehota neplatí. Nie je možné ani logicky predpokladať, žeby to bol zámer zákonodarcu určiť 15 dňovú lehotu i na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 01. 01. 2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ nepreukázal, žeby podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z týchto dôvodov má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný

postup spočívajúci v existencii prietahov. Ďalej vo vyjadrení odporkyňa uviedla, že ako to vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných navrhovateľom v niektorých návrhoch, k nesprávnemu úradnému postupu súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď s poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa dourčenia (oznámenia) rozhodnutia. V prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15 dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia doba) uplynula po 3 rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené odporkyňa vzniesla námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia dňom 23. 04. 2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). Tiež pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Navrhovateľ doposiaľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Na tomto mieste je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že navrhovateľ neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je totiž trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti, s ohľadom na pravidelný beh vecí. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku navrhovateľ doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Nepreukázal tiež existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha, ani existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Pokiaľ sa ďalej navrhovateľ domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, tu odporkyňa poukázala na skutočnosť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevznikla ujma priamo. Navrhovateľ uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež neupresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšieho jeho podnikateľské postupy“. Rovnako požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Navrhovateľ zjavne tak opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené z návrhu nevyplýva a z tohto dôvodu nepovažuje za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, žeby sa mala poskytnúť navrhovateľovi jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti poukázala na § 17 ods. 2 a ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z.. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo navrhovateľa v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť navrhovateľa na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré navrhovateľ inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Odporkyňa k vyjadreniu doložila list Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D (2010)/1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od Slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho prejednávania, ktorý podľa článku 267 ZPEÚ podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Okrem uvedeného o negatívnej percepcii navrhovateľa verejnosťou, resp. aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľov (napríklad Spotrebiteľské centrum) svedčí napríklad článok v denníku SME zo dňa 16. 07. 2012, ktorý odporkyňa tiež pripojila k vyjadreniu. Z uvedeného článku napríklad vyplýva, že navrhovateľ obišiel zákaz vymáhať pohľadávku exekúciou. Podľa uvedeného článku Okresný súd Prešov označil konanie v prejednávanej veci za mimoriadne závažnú nečestnú činnosť, pričom článok popisuje aj niektoré prípady, keď sa jednotliví spotrebiteľia napokon domohli svojich práv (s odkazom

na rozhodnutie Súdneho dvora v Luxemburgu, ktorý poukázal na nezrovnalosti v zmluve, chýbajúcu RPMN a neprimerané sankcie a úroky). Z článku vyplýva aj nemenej významná skutočnosť, že Asociácia organizácií splátkového predaja, ktorá sa nestotožňuje s konaním navrhovateľa, vylúčila navrhovateľa zo svojich radov. Z popísaného je zrejmé, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízko príjmových osôb. Vzhľadom na uvedené má za to, že navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia navrhovateľa (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcou neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré navrhovateľovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť navrhovateľovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Odporkyňa tiež namietala príčinnú súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov ja každá príčina niečím vyvolaná a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný. Nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, žeby navrhovateľovi vznikla škoda postupom súdu. Navrhovateľ tak nepreukázal, žeby činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že zamietol žiadosť o udelenie poverenia a to po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/177/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 404,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6750035 dlžníkom: XXXX X, „nar. 09. 03. 1976“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 8536/08. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 06. 02. 2009, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 7 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/178/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 415,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6114444 dlžníkom: L.XX., „nar. 09. 03. 1976“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 8164/08. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 09. 02. 2009, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 8 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/180/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 328,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6750038 dlžníkom: I. I., „nar. XX. XX. XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 9811/08. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 20. 11. 2008, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 6 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/181/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporkyňi na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 440,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6750046 dlžníkom: E. H., „nar. XX. XX. XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 9058/08. Exekučný súd v tejto

exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 16. 03. 2009, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 8 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/185/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporokyni na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 330,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6114975 dlžníkom: I. G., „nar. XX. XX. XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 10172/08. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 11. 12. 2008, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 6 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/192/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporokyni na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 935,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6113471 dlžníkom: T. E., „nar. XX. XX. XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 6352/07. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 03. 03. 2009, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 17 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/193/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporokyni na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 660,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 601100028 dlžníkom: R. G., „nar. XX.XX.XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX XXXX/XX. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 19. 05. 2011, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 12 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/195/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporokyni na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 275,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6131146 dlžníkom: H. P., „nar. XX. XX. 1976“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 11802/08. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 20. 01. 2009, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 5 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/196/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporokyni na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 770,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6131202 dlžníkom: E. G., „nar. XX. XX. XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 2266/09. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 02. 06. 2009, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 14 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/197/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporokyni na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 605,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 6114289 dlžníkom: S. T., „nar. XX. XX. XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 10810/08. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 09. 03. 2009, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 11 mesiacov.

V konaní pod pôvodnou sp. zn. 14C/198/2012 navrhovateľ uplatnil nárok voči odporokyni na náhradu škody v sume 125,- Eur a nemajetkovej ujmy v sume 275,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s exekučným konaním vedeným na vymoženie jeho pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č. 602100138 dlžníkom: J. T., „nar. XX. XX. XXXX“. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo: EX 8046/11. Exekučný súd v tejto exekučnej veci rozhodol o žiadosti súdneho exekútora až dňa 08. 08. 2011, teda bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 5 mesiacov.

Vo všetkých týchto konaniach navrhovateľ návrh odôvodnil rovnakými právnymi dôvodmi.

V súdnej veci súd nariadil pojednávanie na deň 15. 01. 2015. Na toto pojednávanie boli právny zástupca navrhovateľa, i odporkyňa predvolaní včas a riadne (čl. 197 spisu), právnemu zástupcovi navrhovateľa predvolanie bolo doručené dňa 29. 12. 2014 doporučené do vlastných rúk prostredníctvom pošty, odporkyni bolo predvolanie doručené dňa 22. 12. 2014 doporučené do vlastných rúk prostredníctvom pošty. Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním zo dňa 09. 01. 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 09. 01. 2015. požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, ako aj návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním vecí. Tunajší súd tomuto návrhu na prerušenie konania nevyhovel s tým, že uznesením č.k. 14C/177/2012-214 zo dňa 15. 01. 2015 konanie zastavil pre prekážku právoplatného rozhodnutia o tomto návrhu podľa § 159 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení. Podľa obsahu elektronického podania právneho zástupcu navrhovateľa, súd posúdil toto elektronické podanie právneho zástupcu navrhovateľa za žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodov uvedených v tejto žiadosti. Súčasne neúčasť na pojednávaní ospravedlnil. Odporkyňa elektronickým podaním zo dňa 08. 01. 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 08. 01. 2015 ospravedlnila neúčasť na tomto pojednávaní, čo odôvodnila svojimi kapacitnými a personálnymi možnosťami vzhľadom na značný počet pojednávanií po celom území Slovenskej republiky v obdobných konaniach s navrhovateľom, s ohľadom na hospodárnosť konania, ako aj s ohľadom na predpokladaný postup navrhovateľa, ktorý sa podľa doterajších skúseností pojednávania taktiež nezúčastní, pričom odporkyňa sa pridrižovala svojho už zaslaného vyjadrenia vo veci. Odporkyňa nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Súd žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania vyhodnotil za neopodstatnenú. Právny zástupca navrhovateľa, ani odporkyňa sa tohto pojednávania nezúčastnili, a keďže súd nevyhovel žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a odporkyne procesným postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ k návrhu na začatie konania nepredložil žiadne dôkazy. Konanie Exekučného súdu, ktorým mal byť Okresný súd Zvolen a v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu Exekučného súdu zakladajúceho jeho nárok na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch identifikoval spisovými značkami exekučných vecí vedených súdnym exekútorom (neoznačeným), spisové značky súdnych spisov Exekučného súdu (Okresného súdu Zvolen) neuviedol, len žiadal vykonať dôkaz oboznámením týmito exekučnými spismi, pričom tieto identifikoval tak, že sú založené pre exekučné konania vedené medzi oprávneným Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, a povinnými (dlžníkmi) uvedenými v jednotlivých návrhoch pre vymoženie peňažnej pohľadávky (pohľadávok), ktorá vznikla neplnením záväzku povinných (dlžníkov) vyplývajúceho zo zmlúv o úvere špecifikovaných v jednotlivých návrhoch s tým, že Exekučný súd mu neoznámil spisové značky, pod ktorými došlo k registrácii exekučných konaní na Exekučnom súde. V návrhoch neopomenul uviesť „exekučný titul“, na základe ktorého podal návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora.

Na základe týchto údajov navrhovateľa súd v súdnej veci zadovážil súvisiace exekučné spisy Exekučného súdu a vykonal dokazovanie týmito exekučnými spismi, keď ich identifikoval spisovými značkami: sp.zn. 26Er/849/2008, 26Er/836/2008, 25Er/878/2008, 25Er/846/2008, 25Er/927/2008, 11Er/5760/2007, 26Er/861/2010, 22Er/15/2009, 27Er/289/2009, 24Er/16/2009, 22Er/701/2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 26Er/849/2008 (EX 8536/08 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: I. Jevčín, nar. XXXX.. Tento došiel dňa 04. 11. 2008. Dňa 06. 02. 2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa

nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní.

Z exekučného spisu sp. zn. 26Er/836/2008 (EX 8164/08 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: XX. XX., nar. 29. 07. 1974. Tento došiel dňa 29. 10. 2008. Dňa 09. 02. 2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/178/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 25Er/878/2008 (EX 9811/08 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Adrian I., nar. 24. 06. 1974. Q.to došiel dňa 14. 11. 2008. Dňa 20. 11. 2008 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/180/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 25Er/846/2008 (EX 9058/08 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: E. H., O.: XXXXXXXX. Q. došiel dňa 04. 11. 2008. Dňa 16. 03. 2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Predtým dňa 11. 12. 2008 bol súdny exekútor vyzvaný na presné označenie povinného do 7 dní od doručenia výzvy. Výzva mu bola doručená dňa 15. 12. 2008. Až dňa 26. 02. 2009 súdny exekútor zaslal opravený návrh na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/181/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 25Er/927/2008 (10172/08 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: I. G., nar. XX. XX. XXXX. Q. došiel dňa 01. 12. 2008. Dňa 11. 12. 2008 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/185/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 11Er/5760/2007 (EX 6352/07 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Božena E., nar. XX. XX. 1931. Tento došiel dňa 17. 12. 2007. Dňa 12. 02. 2008 bol súdny exekútor vyzvaný na opravu návrhu na vykonanie exekúcie. Výzva mu bola doručená dňa 15. 02. 2008. Dňa 29. 02. 2008 samotný oprávnený predložil opravený návrh na vykonanie exekúcie. Dňa 03. 03. 2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/192/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 26Er/861/2010 (EX 8940/10 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Vladimír G., nar. XX. XX. XXXX. Tento došiel dňa 25. 08. 2010. Výzvou zo dňa 15. 03. 2011 bol Stály rozhodcovský súd Bratislava vyzvaný na predloženie súvisiaceho rozhodcovského spisu. Výzva bola doručená dňa 21. 03. 2011. Dňa 22. 03. 2011 Stály rozhodcovský súd Bratislava požiadal o predĺženie lehoty na predloženie rozhodcovského spisu. Dňa 30. 03. 2011 tento súd predložil rozhodcovský spis na CD nosiči. Následne exekučný súd zabezpečoval vyhotovenie listín z CD nosiča. Dňa 19. 05. 2011 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/193/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 22Er/15/2009 (EX 11802/08 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Pavel P., nar. XX. XX. XXXX. Tento došiel dňa 09. 01. 2009. Dňa 20. 01. 2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prietahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/195/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 27Er/289/2009 (EX 2266/09 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: Miroslav G., nar. XX. XX. 1979. Tento došiel

dňa 25. 05. 2009. Dňa 02. 06. 2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prieťahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/196/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 24Er/16/2009 (EX 10810/08 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: S. T., nar. XX. XX. XXXX. Tento došiel dňa 09. 01. 2009. Dňa 14. 01. 2009 súdny exekútor bol vyzvaný na opravu návrhu na vykonanie exekúcie. Dňa 04. 02. 2009 súdny exekútor reagoval na výzvu. Na to dňa 09. 03. 2009 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prieťahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/197/2012).

Z exekučného spisu sp. zn. 22Er/701/2011 (EX 8046/11 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý) súd zistil, že návrh na začatie exekúcie bol podaný voči povinnému: J. T., O.: XXXXXXXX. Q. došiel dňa 05. 08. 2011. Dňa 08. 08. 2011 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna žiadosť oprávneného o informáciu o stave exekučného konania, ani sťažnosť na prieťahy v konaní (exekučná vec sa týka nároku navrhovateľa pôvodne pod sp. zn. 14C/198/2012).

Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými exekučnými spismi.

Navrhovateľ v súdnej veci uplatnil nárok podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), keď bolo potrebné aplikovať na daný nárok ustanovenia tohto zákona účinné v rozhodnom období, teda ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., v znení zákonov č. 215/2007 Z.z., č. 477/2008 Z.z., č. 517/2008 Z.z., č. 508/2010 Z.z..

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1., zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím

alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa jedná o objektívnu zodpovednosť, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu.

Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom. V súdnej veci je to na navrhovateľovi.

Pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“ nie je zákonodarcom v § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladom. Je však možné vyvodiť, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Jedná sa o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci.

Aktuálna právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako absolútna objektívna zodpovednosť. Na to, aby vznikla právna zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, musia byť splnené určité zákonné podmienky, ktoré sa v právnej teórii i v praxi označujú ako predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Konkrétne sa jedná o existenciu týchto predpokladov: 1. porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon), 2. nepriaznivý následok protiprávneho úkonu, resp. škodnej udalosti, ktorým je určitá škoda (ujma), 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (protiprávnym úkonom), resp. právne relevantnou udalosťou spôsobujúcou škodu (škodnou udalosťou) a nepriaznivým následkom, teda ujmom (škodou).

Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je protiprávnosť, resp. nezákonnosť pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci. Protiprávnosti, resp. nezákonnosti sa orgán verejnej moci pri výkone verejnej moci môže dopustiť: a) nezákonným rozhodnutím, b) nesprávnym úradným postupom, c) rozhodnutím o zatknutí, zadržaní alebo iným pozbavením osobnej slobody (za podmienok uvedených v § 7 zákona č. 514/2003 Z.z.), d) rozhodnutím o treste, ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe (za podmienok uvedených v § 18 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je vznik škody, ktorá sa prejavila u poškodeného vo forme majetkovej ujmy (vo forme skutočnej škody, ušlého zisku) alebo vo forme nemajetkovej ujmy.

Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou pri rozhodovaní alebo úradnom postupe orgánu verejnej moci a vznikom škody. O uvedenú príčinnú súvislosť pôjde vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, pričom musí byť nesporné, že ak by nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, resp. nesprávne úradnému postupu, nedošlo by ani k vzniku škody. Pretože zákonná úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, od poškodeného sa pre úspešné uplatnenie nároku tejto zodpovednosti vyžaduje preukázanie vyššie uvedených zákonných predpokladov tejto zodpovednosti. Nie je teda zaťažovaný povinnosťou preukazovať i zavinenie zodpovedného subjektu.

Za nesprávny úradný postup možno vo všeobecnosti považovať porušovanie pravidiel, ktoré sú predpísané právnymi normami pre činnosť príslušných orgánov verejnej moci, ktorá je v rozpore so zákonom, resp. s jeho konkrétnym ustanovením. Nesprávnym úradným postupom je každý postup orgánu verejnej moci, ktorý pri výkone verejnej moci postupuje v rozpore so všeobecne záväznými

právnymi predpismi alebo v rozpore so zásadami výkonu verejnej moci a základnými právnymi princípmi. Aktuálna právna úprava v § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza v demonštratívnom výpočte prípady, ktoré sa považujú za nesprávny úradný postup. Konkrétne ide o porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, o nečinnosť, o zbytočné prietahy v konaní, alebo o iný nezákonný zásad do práv a do právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že podmienkou na aplikáciu § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. je to, aby štát (prostredníctvom svojich orgánov alebo iných orgánov verejnej moci) vystupoval ako nositeľ verejnej moci pri jej uplatňovaní. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že i v prípade tejto zodpovednosti sa vyžaduje existencia všeobecných predpokladov škody a to vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Navrhovateľ je vo všetkých veciach, ktoré boli prejednávané v rámci spojeného konania pod sp. zn. 14C/177/2012 sa domáhal nároku na náhradu majetkovej škody, ako aj nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch tak, ako bol tento bližšie špecifikovaný v jednotlivých návrhoch. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe Exekučného súdu i v tvrdení, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty.

Zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“) nadobudol účinnosť dňa 01. 07. 2002. V § 35 tento zákon ustanovuje, že doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Exekučný poriadok v znení účinnom od 01. 02. 2002 do 31. 08. 2005 za exekučné tituly v § 41 ods. 1 a ods. 2 označoval: vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, ale aj iné vykonateľné rozhodnutia, schválené v zmierni, platobné výmery, výkazy nedoplatkov a dohody, v ktorých súdnu exekúciu pripúšťa zákon. Exekúciu bolo možné vykonať už aj na základe notárskych zápisníc, ktoré obsahovali právny záväzok, a v ktorých bola vyznačená oprávnená osoba, povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila. Aj keď rozhodcovský rozsudok ustanovenie § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom od 01. 02. 2002 výslovne za exekučný titul neoznačoval, od 01. 07. 2002 bolo možné viesť exekúciu aj na základe rozhodcovského rozsudku ako „na podklade iného vykonateľného rozhodnutia“, keďže zákon č. 244/2002 Z.z. priznával rozhodcovskému rozsudku s účinnosťou od 01. 07. 2002 rovnaké účinky ako právoplatnému rozsudku všeobecného súdu. V období od 01. 07. 2002 do 31. 05. 2010 bolo povinnosťou Exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak titulom bol rozhodcovský rozsudok, v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, pretože až s účinnosťou od 01. 06. 2010 bola v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zakotvená výnimka, že lehota 15 dní na poverenie exekútora na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Exekučný poriadok s účinnosťou od 01. 09. 2005 v § 41 ods. 2 písm. c) za exekučné tituly označuje notárske zápisnice a v písm. d) vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Pod pojmom „vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“ je potrebné rozumieť aj rozhodcovský rozsudok. Novela Exekučného poriadku uskutočnená zákonom č. 102/2011 Z.z., účinná od 01. 06. 2011 podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu vložením slov rozhodcovských súdov do § 41 ods. 2 písm. d) iba odstraňuje rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií sa rozumejú aj rozhodcovské rozsudky. Z uvedeného teda vyplýva záver, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom od 01. 07. 2002. V období od 01. 07. 2002 do 31. 05. 2010 mal Exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a mienil vydať poverenie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti. V období od 01. 06. 2010, pokiaľ chcel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, už nebol viazaný lehotou 15 dní podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Súd v rámci dokazovania skúmal, kedy začali exekučné konania, v ktorých navrhovateľ tvrdí nesprávny úradný postup a od ktorých odvodzuje nárok na náhradu škody. Exekučné konanie vedené pod sp. zn. 26Er/861/2010 bolo začaté dňa 25. 08. 2010 a exekučné konanie vedené pod sp. zn. 22Er/701/2011 bolo začaté dňa 05. 08. 2011. V týchto exekučných konaniach začatých po 01. 06. 2010 z dôvodov vysvetlených vyššie, exekučný súd lehotou 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku viazaný nebol. Navyše v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 22Er/701/2011 došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní odo dňa začatia

exekučného konania, ktoré v tejto exekučnej veci začalo dňa 05. 08. 2011 a k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie došlo dňa 08. 08. 2011, teda v 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 25Er/878/2008, sp. zn. 25Er/927/2008, sp. zn. 22Er/15/2009, sp. zn. 27Er/289/2009 a sp. zn. 24Er/16/2009 došlo k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od podania žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keď v exekučnom konaní sp. zn. 25Er/878/2008 žiadosť bola podaná dňa 14. 11. 2008, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 20. 11. 2008, v exekučnom konaní sp. zn. 25Er/927/2008 žiadosť bola podaná dňa 01. 12. 2008, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 11. 12. 2008, v exekučnom konaní sp. zn. 22Er/15/2009 žiadosť bola podaná dňa 09. 01. 2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 20. 01. 2009, v exekučnom konaní sp. zn. 27Er/289/2009 žiadosť bola podaná dňa 25. 05. 2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 02. 06. 2009 a v exekučnom konaní sp. zn. 24Er/16/2009 žiadosť bola podaná dňa 09. 01. 2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 14. 01. 2009.

V exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 26Er/849/2008, sp. zn. 26Er/836/2008, sp. zn. 25Er/846/2008 a sp. zn. 11Er/5760/2007, ktoré začali do 31. 05. 2010 síce bolo povinnosťou súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní, ak poveroval exekútora vykonaním exekúcie, avšak rozmedzie od 90 do 110 dní, v ktorých v konkrétnych konaniach exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, nie je možné považovať za zbytočné prietahy v konaní. Uvedené obdobie bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti navrhovateľom predloženého exekučného titulu. Vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ inicioval pred exekučným súdom, bola ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napr. uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II.ÚS 245/2013 zo dňa 25. 04. 2013).

K tomuto treba doplniť, že 15 dňová lehota na preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je v súdnej praxi považovaná za krátku na to, aby mohol Exekučný súd náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu vzhľadom na zložitost' vecí, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ. Poverenie na vykonanie exekúcie je individuálny právny akt, ktorý má priame právne účinky len voči osobe súdneho exekútora. Ide tu o procesný úkon Exekučného súdu adresovaný súdnemu exekútorovi, na základe ktorého súdny exekútor môže začať vykonávať exekúciu a ktorým súdny exekútor preukazuje svoje oprávnenie exekúciu vykonať (§ 36 ods. 3 Exekučného poriadku). V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť Exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má zo zákona povinnosť pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a musí byť zrejmé, že nárok, ktorého vymoženiu sa oprávnený domáha, nie je objektívne nemožný, neodporuje zákonu, neobchádza ho a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Preto nie je možné vychádzať len z obsahu predloženého rozhodcovského rozsudku a preto bol Exekučný súd oprávnený vyžiadať si od účastníkov konania alebo od tretích osôb predloženie listín, prípadne aj celého spisového materiálu, ktoré sú podľa posúdenia Exekučného súdu relevantné a nevyhnutné z hľadiska jeho rozhodovacej činnosti. Takto postupoval Exekučný súd vo viacerých exekučných konaniach.

Ohľadne prípadných prietahov sa ani v jednej exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, ani v jednej exekučnej veci sa neriešila sťažnosť na prietahy v konaní. Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností a je správne a zákonné, aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie, keď záujem spravodlivosti a zákonnosti prevyšuje nad zákonnou lehotou. Navrhovateľ v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, žeby počas tejto doby bol v neistote, prípadne, že v dôsledku tejto neistoty mu akákoľvek škoda mala vzniknúť alebo vznikla. Nepreukázal príčinnú súvislosť, ani vznik škody, ani výšku škody. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nie každý, i keď zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko pojem zbytočné prietahy je pojmom autonómnym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať materiálne.

Nakoľko navrhovateľ v súdnom konaní nepreukázal: a) existenciu nesprávneho úradného postupu, b) vznik škody, c) príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, a to ani v jednom exekučnom konaní, nevzniklo mu právo na náhradu škody, ani nemajetkovej ujmy. Nakoľko navrhovateľ nepreukázal predovšetkým existenciu nesprávneho úradného postupu, nebolo dôvodné sa ďalej zaoberať ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu, pretože tieto musia byť splnené kumulatívne. Nebol potom dôvod odôvodňovať v rozsudku škodu a nemajetkovú ujmu, ktorú navrhovateľ nedôvodným nárokom uplatnil.

Z uvedených skutkových a právnych dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

K výhrade, že navrhovateľ uplatnil nárok na súde predčasne, pretože v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., tento mal právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sa domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie, k tejto súd dopĺňa, že je neopodstatnená, odporkyňa potvrdila, že takúto žiadosť navrhovateľ podal, len nebola úplná, kompletná, a na výzvu navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, keď je však nepochybné, že odo dňa podania žiadosti, vo vyjadrení odporkyňa uvádza deň 23. 04. 2012, do 6 mesiacov od jej prijatia nedošlo k uspokojeniu nároku navrhovateľa na náhradu škody, a ani Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorému žiadosť bola doručená písomne neoznámilo navrhovateľovi, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, preto navrhovateľ mohol sa dôvodne domáhať uspokojenia nároku na súde v občianskom súdnom konaní, avšak tento nárok nepreukázal.

Pokiaľ navrhovateľ v návrhu žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.), len pre úplnosť súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., tak, že úspešnej odporkyňi náhradu trov konania nepriznal, hoci táto ich navrhla priznať, nakoľko v konaní jej žiadne trovy konania nevznikli, zo súdneho spisu pre odporkyňu nevyplývajú žiadne trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)